

Babyboom

(Ein Baby für Selma)

Criminele komedie in drie bedrijven

door

MARGIT SUEZ

vertaling

Hub Fober

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

(Grimas Theatergrime verkoop)

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **BABYBOOM - EIN BABY FÜR SELMA** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **MARGIT SUEZ** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **8** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

- Mark Veenstra - heer des huizes, die er zich met hand en tand tegen verzet vader te worden
- Selma - z'n wederhelft, die met alle geweld moeder wil worden en, daar manlief niet wil meewerken, zich op allerlei wijzen van andermans baby's voorziet
- Corine Veenstra - tante van Mark en eigenaresse van de antiekwinkel, die ze met hun drieën runnen
- Henry Steenberg - gepensioneerde vriend van tante Corine, 'n ingoed mens, nochtans gebukt gaande onder onterechte aantijgingen aan zijn adres
- Eefje - hulp in de huishouding bij Veenstra, met grote financiële zorgen en daardoor vergelijkbaar met 'n kat in nood, die rare sprongen pleegt te maken
- Bep Huizer - vriendin van Selma, met 'n baby, die, in weerwil van z'n maagdelijke onschuld, tot tweemaal toe met de politie in aanraking komt
- Roland Schol - vriend van Mark en zich tevens met Selma voorbereidend op de première van het op handen zijnde toneelstuk, waarin ze beiden 'n rol vertolken
- Agaat Steenberg - schoondochter van Henry, uitgekookt tot en met, en alleen op haar eigen voordeel uit

DECOR:

Het stuk speelt in 'n doorsnee huiskamer en de toestand wordt beschreven, gezien vanuit de zaal. In de korte kant links is, overwegend voren, 'n open doorgang, die naar de winkel voert, alhoewel van de winkel zelf niets te zien is. Via de winkel kan men uiteraard ook buiten komen. In de korte kant rechts is voren 'n deur naar de opslagkamer, in dezelfde kant achter 'n deur naar de keuken. In de brede achterwand 'n soort portaal. Links daarvan is de voordeur, niet met het voorfront naar de zaal gericht, maar haaks daarop. Naar rechts komt men in de andere vertrekken van de woning. De inrichting van de kamer kan naar eigen goeddunken, maar per se aanwezig dienen te zijn: een tafel met wat stoelen, tegen de achterwand 'n dressoir en tegen de linkse korte kant 'n secretaire. Op of nabij het dressoir dient 'n telefoon te zijn en de tafel moet 'n lade hebben. In de loop van 't spel komt er diverse malen 'n reiswieg op 't toneel. Tot driemaal toe moet 'n andere gesuggereerd worden en dat kan, door telkens 'n ander dekbedje te gebruiken. Van de erin liggende baby's hoeft er overigens nooit een te zien te zijn. In de secretaire is 'n geheime bergplaats, waarvan het paneel door het drukken op 'n bepaalde plek openspringt. Ook dit is suggestie, want 't paneel zit in 'n lade en is voor 't publiek dus onzichtbaar.

EERSTE BEDRIJF

Op de tafel drie kopjes met schoteltjes en toebehoren, Mark zit aan tafel, leest de krant, ergens ligt de handtas van Selma, Corine op uit keuken met kan koffie, zet die op tafel, gaat naar secretaire, bekijkt deze keurend.

Corine: 't Is ook 'n pronkstuk, daar heeft Selma volkomen gelijk bij.

Mark: (*opgestaan, naderbij komend, trots*) Nog iets uit de achttiende eeuw en eigenlijk hebben we 't toch gekocht voor de verkoop.

Corine: Weet ik wel. Maar 't past hier toch ook uitstekend, of niet soms?

Mark: Zeker, en in feite heb ik ook allang naar zoiets uitgekeken.

Selma: (*op uit links*) Zie je wel, koffie. Ik dacht 'm al geroken te hebben.

Mark: Heb je de winkel soms gesloten?

Selma: Nee, Eefje is er nog.

Mark: Hé zeg, wil je haar soms op de klanten loslaten?

Selma: (*koffie schenkend*) Ze brengt de boel alleen maar 'n beetje aan de kant. En als er klandizie mocht zijn, roept ze wel. Eh, doet u ook mee, tante Corine?

Corine: Nee, straks... Henry is overigens weer terug van z'n kuur.

Mark: O ja? En, lukt 't nu weer 'n beetje?

Corine: Dat wel, maar toen hij thuiskwam, was z'n kamer leeggeruimd en stonden de meeste van z'n spullen in de kelder. Ook het schrijfbureautje, waar hij zo gecharmeerd van is. Van z'n zoon en schoondochter kreeg hij te horen, dat ze de kamer zelf nodig hadden.

Selma: Hallo zeg. En waar moet hij dan nu wonen?

Corine: Ze hebben 'm een plaatsje op de bovenverdieping gegeven, maar fatsoenshalve hadden ze 'm toch op z'n minst...

Eefje: (*in doorgang links*) Er is iemand aan de telefoon. (*weer af*)

Corine: (*af in links*) Wacht maar, ga ik wel even kijken.

Selma: Dat vind ik toch wel straf zeg. Je eigen vader zomaar z'n kamer afnemen. Wie doet nou zoiets? (*drinken koffie*)

Mark: Ze hadden in elk geval kunnen wachten, totdat hij er weer was. Maar wie weet, misschien hadden ze de plaats wel echt nodig.

Selma: Wij zouden ook best wel wat meer plaats kunnen gebruiken.

Mark: Ja ja. (*peinzend*) Stel, dat tante Corine eens zou uittrekken.

Selma: Maar ze hangt zo aan de zaak. Ze is in de antiekhandel opgegroeid, moet je niet vergeten.

Mark: Wie weet, misschien dat ze vandaag of morgen wel met die Henry trouwt.

Selma: Och kom nou Mark. Ze kennen elkaar weliswaar al 'n eeuwigheid, maar trouwen zit er echt niet in. 't Is 'n pure

vriendschapsrelatie.

Mark: (*peinzend*) Stel je voor, dan zouden we op haar kamer eindelijk ons eigen kantoor kunnen inrichten.

Selma: Of de kinderkamer.

Mark: (*geïrriteerd*) Begin je daar nu alweer over?

Selma: (*pissig*) Hoe lang moeten we dan nog op 'n kind wachten?

Mark: Hoe vaak heb ik je nu al niet...

Selma: (*onderbrekend*) Hou toch op met je afgezaagde argumenten! We hebben 'n zaak, die loopt als 'n trein, 'n behoorlijk dak boven ons hoofd en mogen ons financieel gezond noemen! Bovendien blijft me niet meer al te veel tijd, dat weet je.

Mark: Kom me nu niet weer aandragen met die biologische klok van je.

Selma: Is toch verdorie waar! Wanneer moet ik dan 'n kind krijgen? Met veertig of vijftig soms?

Mark: En waar wil je 't wicht dan laten, als 't er eenmaal is? In de opslagkamer misschien?

Selma: (*opgewonden*) Er zijn ook echtparen, die baby's krijgen zonder aparte kinderkamer te hebben!

Roland: (*inmiddels op via links, met tekstboek, aarzelend*) Sorry voor de storing... ben maar even door de winkel gekomen... toch geen echte ruzie hoop ik?

Selma: Voor sommigen schijnt 'n secretaire kennelijk belangrijker te zijn dan 'n gaaf familieleven.

Mark: Wat heeft die secretaire er nu mee te maken? (*tot Roland*) We hebben niet eens plaats voor 'n kinderkamer en desondanks wil zij toch met alle geweld 'n baby!

Roland: Oei, gaat 't alweer daarover?

Selma: (*getergd*) Ja, alweer! Ik heb er immers pas twaalf!

Mark: (*kwaad*) Zo is 't wel goed, Selma!

Roland: Kom kinders, verdraagt elkander! (*tot Mark, naar secretaire gaand*) Dat is verdorie 'n mooi stuk zeg!

Mark: (*trots*) Als je maar wat weet! Zoiets kom je niet elke dag tegen.

Selma: (*bits*) 'n Baby natuurlijk wel!

Roland: (*vlug*) Zeg Selma, waar ik voor gekomen ben: we moeten 'n bepaald gedeelte van 't stuk nog eens doornemen. Het duurt niet lang meer tot de première en dan moet de tekst er geheid inzitten.

Mark: (*laatdunkend*) Jullie met je toneel!

Selma: (*scherp*) We hebben jou immers niet gevraagd om mee te doen!

Roland: (*tot Mark*) En nochtans zul je ons even moeten helpen, vriend. (*hem het geopend tekstboek voorhoudend*) Tenminste in 't begin. Je hoeft alleen maar dit stuk te lezen, waar de afperser belt en dan moet jij zeggen...

Mark: Weet ik man, weet ik. Dat gedeelte ken ik haast van buiten en 't is de grootste onzin die ik ooit gehoord heb. Geen man zou zo reageren als z'n vrouw en kind ontvoerd werden.

Selma: (*in krant bladerend, geduldig*) Mark, 't is ook maar 'n parodie!

Mark: Kan best. Maar desondanks is 't toch niet normaal, dat de vader botweg zegt, dat die vent ze alletwee mag houden, omdat hij zich sowieso van z'n vrouw wilde laten scheiden en 't geschreeuw van 't kind hem allang op de zenuwen werkte.

Roland: Dat moet je niet zo eng zien en bovendien is 't weer eens heel iets anders.

Selma: (*nog lezend*) Zeg, moeten jullie horen. Ook toevallig. Hier heeft iemand 'n baby ontvoerd, (*leest voor*) ...donkerrode reiswieg... roze trappelzak... Twee maanden is 't kind pas! Gossie! Ter zake diendende inlichtingen kunnen... Tjonge, 't zal je maar overkomen.

Mark: Als zo'n smeerlap me in handen zou vallen...! En zoiets brengen jullie ook nog op 't toneel! Over macaber gesproken!

Selma: (*peinzend*) Dan vraag je je toch af, wat in zo'n vrouw moet zijn omgegaan, toen ze de baby meenam.

Mark: Hoe kun je nou weten, dat 't een vrouw was?

Roland: Och kom Mark. 'n Man doet zoiets toch niet.

Selma: (*opspelend*) Logisch toch! Omdat 'n man niet in staat is zich in 'n vrouw te verplaatsen, wier grootste wens het is 'n kind te krijgen. En misschien was 't in dit geval ook wel zo, dat haar man ertegen is, omdat voor hem mogelijk ook 'n oude secretaire veel belangrijker is. En zodoende is ze doorgedraaid.

Mark: (*woedend*) En nu is 't gedaan, Selma!

Roland: (*af via links*) Ik denk eh, ik denk, dat ik later nog maar eens terugkom.

Selma: En vandaag of morgen is z'n vrouw dan te oud om nog 'n baby te krijgen. Maar als 't zo verder gaat, ontvoer ik er ook nog wel eens een. En m'n gevoel zegt me, dat dat niet eens meer zo lang zal duren

Mark: Regelrechte onzin! Jij tikt niet meer goed!

Selma: Dat is geen onzin. En je zou ook wel eens mogen bedenken, dat ik je gemakkelijk had kunnen beduvelen, door de pil niet meer te nemen.

Mark: Moet ik je zeker ook nog dankbaar zijn voor het feit, dat je dat niet gedaan hebt?!

Selma: Bespaar je de moeite maar, want onder die omstandigheden hoeft 't voor mij niet. Als ik 'n kind krijg, wil ik, dat we er ons samen over verheugen.

Mark: Selma, dat zal ook nog wel ooit gebeuren, maar op dit moment...

Selma: (*onderbrekend*) Hou je smoesjes toch voor je man. In jouw plaats

zou ik maar liever eens nadenken over wat ik je gezegd heb.

Corine: (*inmiddels op van links*) Hebben jullie elkaar weer in de haren?

Geen wonder, dat Roland er tussenuit ging.

Selma: Dat was alleen vanwege Mark, omdat die geen kind wil!

Corine: Zulke dingen kun je niet dwingen, Selma. Op 'n gegeven moment komen ze gewoon vanzelf.

Selma: (*eigenzinnig*) Binnenkort steel ik wel hier of daar ergens 'n kind.

Mark: Hou in godsnaam op met die onzin! (*tot tante*) Wie was er aan de telefoon?

Corine: (*schenkt zichzelf 'n kop koffie*) Henry! Ik heb 'm voorgesteld hier naartoe te komen. Hij zal er wel behoefte aan hebben, zich eens tegenover iemand te kunnen uitspreken.

Selma: U bedoelt, vanwege 't feit, dat ze 'm zijn kamer hebben afgenomen?

Corine: Stel je voor zeg: ze hebben 'm naar de dakkamer verbannen.

Mark: Maar u zei toch, dat hij 'n kamer had op de bovenverdieping.

Corine: Had ik eerst ook gedacht, maar 't is slechts 'n dakkamertje. Ze hebben 't wel behangen, maar op den duur kan dat toch niet. Notabene zonder ook maar de geringste sanitaire voorziening.

Selma: Zou hij in 't bejaardenhuis nog beter uit zijn.

Corine: Zegt hij zelf ook. Maar dat wil z'n schoondochter niet, omdat ze dan geen cent AOW meer van 'm zou beuren. Bovendien, zo oud is hij nu ook alweer niet.

Selma: Maar u zei toch, dat die woning van hem is.

Corine: Is ze ook.

Mark: Maar dan zou hij toch 'n krachtig protest kunnen laten horen.

Corine: Ik weet ook niet wat hij van plan is. Maar als ik bedenk, dat mij zoiets zou kunnen overkomen, onvoorstelbaar! Ik ben toch zo blij, dat ik jullie twee nog heb en dat we 't zo goed met elkaar kunnen vinden. En ik weet dat ook te waarderen, dat mogen jullie gerust van me aannemen. Er gaat niets boven 'n hecht familieleven.

Eefje: (*weer op de drempel van links*) Er is iemand in de winkel. (*weer af*)

Corine: (*af via links*) Ik ga wel weer, dat ik 'n beetje op andere gedachten kom... Z'n zoon gaat nog wel, maar die schoondochter... dat is toch zo'n berekenend loeder!

Selma: Zeg Mark, één ding: we mogen tante nooit laten merken, dat wij ermee gebaat zijn als zij zou uittrekken.

Mark: (*knikt instemmend*) Och kom, wie denkt nu aan zoiets. (*kijkt haar aan*) En, is de vrede nu weer getekend?

Selma: (*zich tegen 'm aanvleiend*) Alleen als jij bereid bent eens serieus over 'n bepaald thema na te denken.

Mark: *(haar lichtelijk ontstemd loslatend en haar meenemend naar links)*
Ik denk, dat 't beter is om maar weer die kant uit te gaan.

Eefje: *(direct daarna op via links, wil naar keuken, maar dan wordt aangebeld, direct naar voordeur, Henry binnenlatend)* Ha, meneer Steenberg! Komt u maar vlug binnen. *(opgewekt)* Mevrouw Corine heeft gezegd, dat ik u zodra u er was, 'n kop koffie moest geven, dus zullen we dat ook maar doen, nietwaar. *(haalt kop en schotel uit dressoir)*

Henry: *(ergens plaatsnemend)* Maar zeker kind, als dat de opdracht is, moeten we die ook uitvoeren.

Eefje: *(schenkend)* Ik wilde u trouwens toch iets vragen. 't Gaat namelijk om m'n zus en eh, u weet wel wat ik bedoel.

Henry: O ja, zeker weet ik dat. Maar doe nu maar kalm aan met dat terugbetalen. Vertel me liever eens, hoe gaat 't met d'r?

Eefje: Al stukken beter! Oh, als u er niet geweest was, meneer Steenberg, dan had ze nooit de hulp van die specialist kunnen invoeren.

Henry: Ja ja, maar eh, vertel eens, Eefje, help je 's avonds nog steeds uit in de Octopus? Ik bedoel is 't dan niet voldoende, dat je hier overdag werkt?

Eefje: U weet toch, dat we 't hard nodig hebben en ieder dubbeltje moeten omdraaien.

Henry: Heb je mevrouw Veenstra iets over onze, eh, overeenkomst, verteld?

Eefje: O nee. Dat is immers 'n kwestie, die alleen u en mij iets aangaat, nietwaar. *(vertrouwelijk)* Bovendien wilde u dat immers ook niet. *(met gebruikte kopjes af in keuken)* Ik ben zo blij, dat u ons geholpen hebt, meneer Steenberg, want zonder u...

Henry: *(haar nakijkend, meelevend zuchtend)* 's Mensen noodlot, ja ja... *(kijkt om zich heen, z'n blik valt op de secretaire, springt op)* Dat hou je toch niet voor mogelijk!

Corine: *(inmiddels op van links)* Ha, je bent er al. *(naar z'n kopje kijkend)* Heeft Eefje er niets bijgedaan? *(schaaltje biscuits uit het dressoir halend en hem dan bij de secretaire staan ziende)* Ja ja, dat is Marks laatste nieuwe aanwinst.

Henry: *(ademloos)* Waar heeft hij die vandaan?

Corine: Van de een of andere veiling, geloof ik. Best 'n mooi stuk, niet?

Henry: *(aangeslagen, toonloos)* Weet je wat dat is? Mijn secretaire!

Corine: Wat zeg je? *(Eefje inmiddels op, neemt stof af)*

Henry: *(toonloos)* Je hoort 't goed! Die hebben ze achter m'n rug om verkwanseld! En mij maken ze dan wijs, dat ze 'm zolang in de kelder hebben opgeborgen.

Corine: (*onthutst*) Maar dat kan toch niet! Weet je 't ook wel zeker?

Henry: Corine! Ik zal toch zeker nog wel m'n eigen schrijfbureautje kennen!

Corine: Dat is toch niet te geloven zeg!

Henry: Weet je ook, wat hij ervoor heeft moeten betalen?

Corine: Geen idee. (*richting links*) Maar kom mee, gaan we 't Mark vragen.

Henry: (*mee af*) Daar is 't laatste woord nog niet over gesproken, dat voorspel ik je! (*Eefje nu bij secretaire, trekt, nieuwsgierig, aarzelend, 'n lade open, dan weer 'n andere, komt per ongeluk ergens aan, waardoor - zogenaamd - 'n paneel openspringt*)

Eefje: Gossie, 'n geheime bergplaats! (*haalt 'n map tevoorschijn, op 't zelfde moment wordt aangebeld, ze duwt 't geheime kastje vlug dicht, heeft map nu bij zich, naar voordeur, opent deze*) Ha, mevrouw Huizer, komt u binnen. (*op dat moment Selma op van links, heeft dit gehoord, komt toeschieten, Bep is maar half op de drempel te zien*)

Selma: Hallo Bep, (*verwonderd*) Heb je d'r niet...?

Bep: Jawel, ze ligt nog in de auto. Maar kun je me even helpen?

Selma: (*afgaand*) Natuurlijk, kom maar. (*deur blijft aanliggen, Eefje met map af in keuken*)

Mark: (*op van links, gevolgd door Henry, samen naar de secretaire*) Dat kon ik immers niet weten, zegt u nou zelf.

Henry: U maak ik er ook geen verwijt van.

Mark: En hier is m'n verstand trouwens te klein voor. Ze kunnen achter uw rug om toch niet zomaar uw meubelen versjacheren.

Henry: Zoals u ziet, kunnen sommigen dat wel. Maar eerlijk gezegd: ik zou nooit gedacht hebben, dat dit ouwetje nog zoveel waard zou zijn.

Mark: O jawel, 't is een zeldzaam stuk. Ik heb er echt wel kijk op.

Henry: Nog 'n geschenk van m'n vrouw zaliger.

Mark: Als ik had kunnen vermoeden, hoe de vork in de steel zat, was ik er natuurlijk met m'n vingers vanaf gebleven. En eh, nu wilt u 'm natuurlijk terughebben, neem ik aan.

Henry: Wettelijk gezien hebben we 't nu natuurlijk over uw eigendom, maar ik zal 't er niettemin met m'n zoon over hebben. Zou u er genoeg mee nemen, als hij u 't geld ervoor teruggeeft?

Mark: Dat zou dan maar 'n kort plezier zijn geweest. Tjonge!

Henry: Daar schiet me trouwens iets te binnen... (*trekt lade open, drukt ergens op, het geheim paneel springt - zogenaamd - open*) hier moet nog m'n map met postzegels liggen.

Mark: (*verbaasd*) 'n Geheim paneel?!

Henry: Precies! En dat kon u natuurlijk ook niet weten. (*ontzet*) Dat zal toch niet waar zijn! Verdwenen! Daar zaten waardevolle postzegels in!

Weliswaar slechts 'n kleine verzameling. maar wel 'n vermogen waard!
O god, nu hebben ze me ook nog bestolen!

Mark: Misschien heeft een van de veilingmensen wel uw schat ontdekt, of iemand anders. Zwarte schapen zijn er overal.

Henry: Vooral in de eigen familie.

Mark: Nou ja, hoe erg ik 't ook voor u vindt, (*nikt op links*) maar ik zal toch weer die richting uit moeten.

Henry: (*heeft lade secretaire weer dichtgemaakt, met Mark mee af*) En ik ga nu meteen m'n zoon opzoeken.

Eefje: (*op uit keuken, naar telefoon, kiest nummer, spreekt zogenaamd gedempt*) Alfred? Ik ben 't, Eefje. Zeg, zorg dat je er bent vanavond... Omdat 't belangrijk is! Ik moet weer ophangen. Tot vanavond dus! (*Eefje af in keuken, Selma en Bep op via voordeur, Selma draagt reiswieg, donkerrood, Bep heeft 'n tas bij zich met babyspullen, die ze op tafel zet, Selma heeft alleen maar oog voor de baby*)

Selma: Ze slaapt... ik zal haar zolang in de opslagkamer zetten, daar komt toch haast niemand. (*af in opslagkamer, deur blijft open*) Schenk jij ondertussen 'n kop koffie.

Bep: Nee, dank je, ik heb weinig tijd. En eh, weet Mark al, dat Janneke vannacht bij jullie blijft?

Selma: (*terugkomend*) Nog niet. Maar maak je daarover maar geen zorgen. (*verbitterd*) Mark is dol op kinderen, zolang 't maar niet z'n eigen zijn.

Bep: Moet hij nog steeds niets hebben van 'n baby?

Selma: Hij komt steeds weer met nieuwe uitvluchten. En ik heb 'm ondertussen al met vanalles en nog wat gedreigd, maar 't helpt allemaal niets.

Bep: Misschien knijpt hij 't hem wel voor de verantwoording.

Selma: Wat 'm mankeert weet ik niet, maar zo stilaan begint de hele situatie me als 't ware in 'n wurggreep te krijgen.

Bep: Ik zou 't er nog eens in alle rust met 'm over hebben, als ik jou was. Maar zeg, ik moet nu echt gaan (*doelt op de tas*) Je weet je wel te redden, neem ik aan. Flesje, talkpoeder, speentje, alles wat je nodig hebt zit erin.

Selma: (*haar naar voordeur begeleidend*) Maak je geen zorgen. En zeg, veel plezier nog, ja. En laat je gerust de tijd. Bij mij is Janneke in goede handen, dat weet je wel.

Bep: O ja, zeker. (*korte omhelzing*) En bedankt nog, meid. Weet je, ik verheug me echt, er weer eens uit te komen. Maar nu moet ik werkelijk gaan, want ik heb ook nog 'n afspraak bij de kapper. (*afgaand*) Tot kijk! (*Selma kijkt in de tas, zet babyflesje op tafel en babyvoeding, brengt 'n roze trappelzak tevoorschijn, laat 'm ook weer terugvallen, alsook 'n*

rammelaar, blijft verder zoeken, ondertussen Eefje op uit keuken, met kopjes en schotels, die ze in het dressoir bergt)

Selma: Zeg Eefje, mevrouw Huizer heeft Janneke voor 'n nachtje bij ons achtergelaten en ik heb 't hummeltje in de opslagkamer gezet. Moet je ook maar 'n oogje in 't zeil houden.

Eefje: O ja? Goed dat u 't zegt.

Selma: *(haar handtas grijpend, meer in zichzelf)* Maar nu moet ik eerst zien, dat ik aan wat pampers kom, want die heeft Bep vergeten. *(op weg naar de voordeur, weer terugkomend en in tas graaiend)* O ja, Eefje, en als Janneke mocht gaan huilen, geef je haar *(houdt speen omhoog)* maar even de speen. *(legt ze op tafel, weer naar voordeur)*

Eefje: *(met haar mee)* Wacht, ga ik met u mee. Moet nog even de post uit 't kastje halen. *(Mark op van links, naar secretaire, men ziet 'm denken, trekt lade open, sluit ze weer, dan valt z'n blik op de tas, kijkt er nieuwsgierig in, haalt er met spitse vingers de trappelzak uit, op hetzelfde moment begint de baby te huilen, Mark kijkt geschrokken om zich heen, gaat dan op 't geluid af, kijkt even in de deur van de opslagkamer, sluit deze weer, z'n gezicht spreekt boekdelen, dan neemt hij de krant van de tafel en leest de tekst van de ontvoerde baby)*

Mark: ...donkerrode reiswieg, roze trappelzak... De vertwijfelde moeder... Goeiegenade zeg, dat zal toch niet waar zijn!

Corine: *(op van links)* Hé, dat is 'n baby die daar huilt!

Mark: *(benauwd fluisterend)* Hoort u 't ook?

Corine: *(naar opslagkamer)* Kun je toch moeilijk je oren voor sluiten. *(af, en meteen weer terug met de reiswieg, zet die op tafel, kijkt zoekend naar de spullen op tafel, ziet de speen, geeft ze de baby, die meteen stil is)* Zo, zie je wel. *(tot Mark)* En van wie is dat klein mirakeltje?

Mark: *(doelt ontzet op de krant)* Van deze vertwijfelde moeder hier!

Corine: Welke vertwijfelde moeder?

Mark: *(gekweld)* Tante Corine, hebt u dan niet gehoord wat Selma voorheen zei?

Corine: Geen idee wat je bedoelt.

Mark: Ze heeft deze baby gekidnapt!

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto